

[Axel Kristensen.]

det gør jo ikke eksemplet mindre stærkt. En funktionær tog i slutningen af 1953 sin afsked og fik i pension 11 400 kr. Denne pension tabte indtil foråret 1959, altså på godt 5 år, 2 000 — to tusinde — kroner i købeevne. Den 31. december 1953 var hans lille hus her i Valby vurderet til 34 000 kr., og skatten var 231 kr. Den 31. december 1959 var ejendomsskylden sat til 48 000 kr. og skatten forhøjet til 312 kr. Man vil nu give ham en forhøjelse på rent teoretisk grundlag af hans skattepligtige indkomst på 240 kr. med samme regler for fradrag af skat og vedligeholdelse som hidtil.

Som det er gået i dette tilfælde, er det gået i tusinder af tilfælde og ofte værre. Derfor spørger jeg den højtærede finansminister, om han vil foranledige, at den til brug for den skattepligtige indkomst beregnede værdi af egen bolig i enfamilieshuse for det kommende skatteår fastsættes til 3½ pct. af værdien til ejendomsskyldvurdering.

Finansministeren: (Kampmann): Det ærede medlem hr. Axel Kristensen motiverede sit spørgsmål med hensynet til private pensionister og mange andre, der lever af fast indtægt og bor i egen ejendom. Jeg kan ikke være uenig i de mange rigtige betragtninger, som blev fremsat vedrørende behandlingen af sådanne skatteydere. Jeg må dog gøre opmærksom på, at der lever dog andre folk i egne huse end private pensionister, og jeg må også gøre opmærksom på, at der bor private pensionister i lejligheder o. lign., så skal vi søge at finde frem til at hjælpe private pensionister, tvivler jeg lidt på, at man skal gå den vej, som det ærede medlem øjensynlig mener.

Jeg går ud fra, at det ærede medlem, der jo er en praktisk og fornuftig mand, er klar over, at rent praktisk kan der ikke ændres ved dette i det kommende skatteår. Selvangivelsesblanketterne er sendt ud, mange har indsendt deres selvangivelser, vejledning er givet, så der er ingen praktisk mulighed herfor, medmindre der ofres et meget betydeligt beløb på at forvirre hele ligningen og bruges mange penge til at lave om på administrationen.

Med hensyn til selve spørgsmålet er

forholdet det, at lejeværdien af bolig i den skattepligtiges egen ejendom efter bestemmelsen i statsskattelovens § 4 b skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, og at værdien skal ansættes til det beløb, som kunne opnås ved udlejning af vedkommende lejlighed eller ejendom. Når særlige forhold gør denne målestok mindre egnet, kan værdien sættes skønsmæssigt.

Med hjemmel i denne bestemmelse har ligningsrådet med støtte i en landsoverskatterrådskendelse fra 1916 i en lang år-række fastsat regler for den skønsmæssige ansættelse af værdien af bolig i enfamilieshuse, der benyttes af ejeren. Hvis vi vil tilsidesætte det skøn, som ligningsrådet udøver i disse tilfælde, vil det — og det er det ærede medlem også klar over — faktisk kræve en lovændring. Spørgsmålet er så, om det er rimeligt at gå til en lovændring. Jeg går ud fra, at det ærede medlem også er klar over, at man i ligningsrådet ikke har været uenig om, at de 3½ pct. skal sættes i vejret. Der har været nogen uenighed i ligningsrådet om, hvor højt man skulle gå i vejret. Man er endt med at beslutte sig til 4 pct. Jeg synes også, at det ærede medlem kunne have oplyst — men måske ved det ærede medlem det ikke — at alle de politiske partier, der er repræsenteret i ligningsrådet, har været enige om, at man skulle gå op over de 3½ pct.

Hvad er formålet med disse bestemmelser? Det er at tilvejebringe skattemæssig ligestilling mellem skatteydere, der udlejer deres ejendomme, og skatteydere, der bor i dem selv. Endvidere er det også det, at man ved opgørelsen søger at ligestille skatteydere, der bor i eget hus, med skatteydere, der bor til leje. Så vidt som jeg er orienteret, og efter alle de tal, jeg har set der ligger til grund for afgørelsen, må jeg sige, at ved forhøjelsen fra 3½ til 4 pct. har man i højere grad opnået dette formål, end hvis man var blevet ved de 3½ pct. Derfor vil jeg være meget betænkelig, hvis man griber ind. For det første har ligningsrådet udført den opgave, man har pålagt det ifølge lovgivningen, men desuden har ligningsrådet, så vidt jeg kan skønne, udført denne opgave i overensstemmelse med det saglige grundlag, der har foreligget for ligningsrådet.